

Bernhard Baunsgaard (RV):

Blot i anledning af den bemærkning, som fru Ingerlise Koefoed kom med, om, at Inga Juul havde fjernet visse ting, der hørte med til teatret. Det er korrekt, men det bør samtidig tilføjes, at alt, hvad der er bygget om derude, og hvad der er stillet ind i lokalerne til brug for teatret, er fremskaffet af en privat kreds omkring Inga Juul, og det har været en udgift af størrelsesordenen 4 mill. kr.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg har ikke med mine bemærkninger heroppefra villet sige, at Inga Juul har foretaget sig noget, der ikke var i overensstemmelse med lovgivningen, eller hvad ved jeg, men jeg vil på den anden side sige, at jeg en gang imellem undrer mig over, at mennesker, der har fået offentlige tilskud til en virksomhed, som man f.eks. har fået fra Kulturministeriet til Parkteatret, ejer de ting, der i øvrigt fungerer i forbindelse med aktiviteten. Det er et mere principielt spørgsmål for mig. Jeg er stødt på det ved andre lejligheder, og jeg vil prøve at stille nogle spørgsmål gennem Folketingets kulturudvalg for at få klargjort disse ting.

Stinus (RV):

Der er ingen tvivl om, at Parkteatrets lokaler er en del af Østerbrogades Kaserne og som sådan tilhører forsvaret. Det står også fast, at der på Østerbro og i København i det hele taget er et meget stort behov for lokaler til kulturelle aktiviteter, som netop ville kunne opfyldes i Parkteatrets lokaler. Dette vejer meget tungt for Det Radikale Venstre.

Det vil næppe kunne bestrides, at forsvarets behov må have førsteprioritet i forsvarets ejendom, men på den anden side har forsvaret jo klaret sig udmærket uden netop denne del af Østerbrogades Kaserne, siden man i 1979 lejede 3 bygninger og 2 garager ud til Inga Juuls Børneteater.

Det anføres, at forsvaret har ændret sine planer og fået andre lokalebehov end i 1979, da man regnede med at forlade Østerbrogades Kaserne i løbet af ca. 10 år.

Det Radikale Venstre anerkender forsvarets ret til at ændre planer. Vi så dem faktisk gerne ændret radikalt på mange andre områder, men må dog spørge, om denne ændring

i planerne: en opgivelse af udflytning fra Østerbrogades Kaserne, nu er rigtig.

I dag huser kaserne bl.a. Forsvarsakademiet, som er uden et egentligt auditorium, Forsvarets Forvaltningsskole, som mangler klasseværelser, og motorvognsafdelingen ved Østre Landsdelskommando, som har brug for bedre vedligeholdelses- og garageringsforhold, som det vist hedder i det militære sprog. En af de bygninger, som tænkes anvendt til dette sidste formål, er, forstår jeg, ridehallen, som efter Det Radikale Venstres opfattelse fortjener en bedre skæbne, og i hvilken der er nogle helt enestående muligheder for kulturelle arrangementer af forskellig art.

I forbindelse med debatten i dag må det spørgsmål stilles, om det ikke endnu en gang alvorligt bør overvejes at foretage en total rømning af Østerbrogades Kaserne. Der skulle nok kunne findes mere hensigtsmæssige lokaler i det storkøbenhavnske område taget i videste betydning. Måske kunne man også overveje en delvis udflytning til det sønderjyske område, hvor der, forstår jeg, snart bliver ledig kasernekapacitet til rådighed.

Jeg vil bede forsvarsministeren om at foretage sådanne overvejelser, som måske kunne genoplive rømningsplanerne fra 1979 og skabe mulighed for en 100 pct.s civil udnyttelse af hele kaserneområdet. Tiden må efter Det Radikale Venstres opfattelse være løbet fra kaserneanlæg af enhver art i store byer.

Det Radikale Venstre ser under alle omstændigheder gerne, at der skabes mulighed for, at de lokaler, der tidligere var udlejet til Parkteatret, fortsat anvendes til kulturelle formål, og skal på den baggrund stemme for den foreslåede dagsorden.

Arne Melchior (CD):

For at ingen tvivl skal råde, skal jeg indlede CDs indlæg om denne sag med at erklære, at vor støtte til kulturelle aktiviteter er usvækket. CD har støttet alle den slags initiativer og også forbedringer af dem, hvad enten det gjaldt Statens Kunstfond, Det Kongelige Teater eller andre ting, hvor staten har en naturlig mæcenrolle, som private ikke mere kan spille som i tidligere århundreder.

Så er det sagt, og jeg håber at kunne undgå, når jeg nu om et øjeblik tager afstand fra den stillede forespørgsel og den dagsorden,